

S. 182. Kui se seätud Aeg täis sai,  
ütles Jakob Labanile: Anna mo Maene  
minnule kätte, sest minno Pärwad on  
täis! Ja Laban koggus keik selle Liina  
Mehhed kofko, ja teggi Jodud. Agga  
kui Ohto sai, tehti se Üllekohhus Jakob-  
bile, et Laban wöttis omma wannem  
Tüttar Lea ja wiis tedda Pimmedas, nen-  
da kui seäl Maal se Pruug olli, Jakob  
jures; ja temma heitis ennast ta kõrwa,  
ja armas, et se Rael olleks. Homiks  
näggi Jakob, et se Lea olli. Temma  
Meel ei woinud hea olla se peäle; ta üt-  
les Labanile: miks sa mulle sedda olled  
teinud? eks ma olle Raeli parrast so ju-  
res teninud, ja miksparrast olled sa mind  
petnud?

S. 183. Laban ütles: Se ei sünni nen-  
da siin meie Paikus, et meie noremad  
Tüttart

Tüttart enne kui wannemat Mehhele  
panneme; pea temma Pulma-Mäddal  
temmaga täis, küll siis anname sulle se  
teise ka selle Tenistusse peäle, mis sin-  
na weel teist seitse Aastad minno jures  
pead tenima. Jakob teggi nenda, ja  
piddas temmaga se Pulma-Mäddal, ja  
siis Laban andis temmale omma teine  
Tüttar Rael ka Maeseks. Nenda sai  
Jakob nüüd omma wasto Meelt ka  
kähhe Maese Mehheks (S. 175.), agga  
se tuli temmale parrast sedda Ristiks küll  
mitmetwisi. Laban andis ka omma  
Tüttri Leaale üks omma Ümmarda jattest  
Silpa Nimmi, ja omma Tüttri Rae-  
lile üks teine, Pilla Nimmi, Ümmar-  
dajaks.

S. 184. Jakob tehis se peäle Labani  
jures weel teist seitse Aastad, ja armas-  
tas Raelit paljo enam, kui Lea. Ag-  
ga